

Biserica Parohială Ortodoxă
„Sfinții Apostoli Petru și Pavel” de pe Valea Roșie

ÎN DRUM „SPRE CENTENAR”

Atestare documentară
a Bisericii parohiale

și

A 50-a aniversare
a Corului bisericesc

Biserica
„Sfinții Apostoli Petru și Pavel”
Valea Roșie - Baia Mare

ISTORIE, VIAȚĂ ȘI DESTIN BĂIMĂREAN

Preot paroh actual
Adrian-Gheorghe PAUL

INTRODUCERE

Am învățat mereu că Biserica este „trupul” și „viața” lui Iisus Hristos implementată în existența noastră efemeră, din care noi, cei care facem parte integrantă din ea prin afilierea în Sfântul Botez în calitate de „membre vii și active”, ne împărtășim de viața înviată și sfântă a Domnului nostru Iisus Hristos primind har dumnezeiesc și putere înspre a deveni „fi ai lui Dumnezeu” prin lucrarea plină de sfințire a Duhului Sfânt. Din această perspectivă, Ortodoxia însăși este Biserica lui Hristos pe pământ. Biserica lui Hristos nu este neapărat o instituție; ea este o „viață nouă” *cu* Hristos și *în* Hristos, condusă de Duhul Sfânt. „Creștinii” poartă acest nume tocmai pentru că sunt ai lui Hristos; ei trăiesc viața în Hristos și Hristos trăiește în ei prin descoperirea Duhului Sfânt, mereu actualizat și experimentat în Biserică. Ei alcătuiesc „*trupul lui Hristos*” – Biserica, întrucât „Trupul” se află într-o unitate de viață cu Hristos în calitatea Lui de „Cap” al Bisericii. Aici, legătura dintre „membrele vii” și Cap este ontologică și indisolubilă încât ei formează intrinsec Biserica, ceea ce presupune și

înseamnă viața lui Hristos cu noi. Și aceasta, datorită Sfintei Euharistii, prin care Trupul și Sângele lui Hristos se extinde în cei care se împărtășesc la Sfânta Liturghie.

Prin Biserică, „viața creștină” este viața trăită cu adevărat, viața plină de sfințenie; este viața născută *din* Hristos și trăită *cu* Hristos. Biserica, în calitate de Trup al lui Hristos, este însăși umanitatea lui Hristos extinsă asupra noastră, cei care am devenit „membrele Lui”. Căci zice Scriptura: „... *atunci a suflat în fața lui suflare de viață*” (cf. Fac. 2,7; Ioan 20,22), pe când acum ne dă chiar din Duhul Său, trimițând „*Dumnezeu pe Duhul Fiului în inimile noastre*” (cf. Gal. 4,6). Aceasta presupune că unirea noastră cu Iisus Hristos în Euharistie este baza și izvorul unei depline iubiri între membrele Bisericii, unde toți membrii ei activi sunt „*cotrupești*” și „*cosângenii*” atât cu Hristos, cât și „*frați*” între ei (fi ai lui Dumnezeu). Fiindcă fiecare trăiește și simte viața tuturor celorlalți ca viață susținută și

întreținută, infuzată sacramental, de Iisus Hristos, Cel care ne adună și ne unește în iubirea Sa. Astfel toți sunt nu numai „înrușiți”, ci „*cotrupești*” (cf. Efes. 3,6), adică „una” cu Hristos și întreolaltă unii cu alții.

Aceasta e Biserica și acesta este rostul ei în lume. Așa încât Biserica (orice locaș de cult al Bisericii construit) nu este și nici nu poate fi privită în mod primar sau fundamental o preocupare a sociologiei, adică să fie văzută numai drept o instituție. Instituția este în principal un aspect vizibil al „*tainei*”. Căci „*ceea ce ne leagă de Hristos e mai adânc omenesc decât celelalte mărunțișuri ale traiului omenesc*” – zice Sfântul Nicolae Cabasila. Deasupra tuturor, Biserica este puterea Învierii lui Iisus, sacramentul și taina Celui înviat, Cel care ne-a dat Învierea. Lumina învierii lui Hristos strălucește peste Biserică și o umple cu bucuria învierii Sale, adică a triumfului asupra morții. Este „*noua Evă*”, născută din partea (*coasta*) lui Hristos,

după cum Eva cea veche a fost făcută din coasta lui Adam. Dacă din coasta străpunsă a lui Hristos, pe Cruce, a curs „sânge și apă”, „apa” Botezului și „sângele” Împărtășaniei, înseamnă că în Biserică suntem inițiați „în taina lui Hristos”. Observăm că Iisus Hristos a inundat universul, prin Patima Sa mântuitoare, cu valori divine și sacrificiu (Jertfă) răscumpărător. Pentru cei însetați, El trimite un izvor de „apă vie”, ce curge din rana pe care sulița a străpuns-o când era pe Cruce. Din rana deschisă în (*trupul lui*) Hristos s-a născut Biserica, pe care El a făcut-o „Mireasa” Lui.

Nu este întâmplător faptul că s-a dat Bisericii numele de „Logodnica” lui Hristos sau „Mireasa Cuvântului” ori „Cununa Mielului”. Doar se cunosc raporturile dintre logodnici sau soți, considerate în plenitudinea lor pre-eternă, ce constau într-o unitate de viață perfectă, care nu exclude realitatea diferenței lor; este o unire de doi în unul singur, care

nici nu se dizolvă de dualitate, nici nu se absoarbe de unitate. Biserica este, deci, viața lui Hristos cu noi, viața Lui înviată în noi cei de-a pururea vii/înviați. De aceea, înainte de a studia definiția și manifestarea ideii de Biserică în istorie, trebuie să înțelegem mai întâi Biserica drept un „*dat divin*”, adică este întâi de toate o expresie a voinței și lucrării lui Dumnezeu care se realizează în lume cu noi și pentru noi. Deci, ea este un DAR!

Sfântul Ioan Gură de Aur, într-un comentariu la Cartea Genezei, spunea referitor la căderea primului om în păcat că „*Adam a primit porunca în Rai să devină o biserică*”. Adică, ceva de genul că menirea omului în starea sa paradisiacă era să se facă pe sine „*un templu al Duhului Sfânt*” (cf. I Cor. 3, 16-17; 6,19 și II Cor. 6,16). Dar a eșuat, neînțelegând sensul chemării Creatorului la o stare atât de înaltă. Însă constatăm că „omul nou”, omul rezidit în Duhul lui Hristos, omul înnoit și îmbrăcat în har, integrat în Biserică, ajunge la împlinirea menirii sale

pe pământ, atunci când, slujind Sfânta Liturghie, Darurile sfințite din sfântul Potir, amestecate întreolaltă, sunt consumate de liturghisitor. Este ceea ce numim în slujirea liturgică: „potrivirea” sau consumarea Sfințelor Taine. În Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, după rugăciunea Amvonului, unde se rostește printre altele: „...plinătatea Bisericii Tale o păzește și sfințește-i pe cei ce iubesc frumusețea casei Tale”, preotul mai zice: „*Plinitu-s-a și s-a săvârșit, pe cât a fost întru a noastră putere, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Taina rânduiei Tale!*”¹. Aceste cuvinte rostite sunt echivalentul a aceea ce a rostit Hristos pe Cruce: „*Săvârșitu-s-a!*” (cf. Ioan 19,30). Adică, toate s-au împlinit, realizat desăvârșit „întru Sine”. Se reactualizează lucrarea răscumpărătoare a Domnului nostru Iisus Hristos în Liturghie, unde sacerdotul liturghisitor „consumă” Darurile aduse spre sfințire la Altar. Deci, nu se aruncă Darurile, nu

se pun de-o parte și lăsate undeva spre păstrare, ci „se consumă”! Adică toate „miridele”, acele părțicele mici de firimituri de pâini, împreună cu „mirida” Maicii Domnului, „miridele” tuturor sfinților pomeniți la Proskomidie și a celor pentru sufletele celor vii și ale celor adormiți, sunt „potrivite”, adică puse, așezate „în Taina rânduiei” lui Dumnezeu. Sacerdotul „le consumă” cu grijă, cu atenție sporită, pentru a le introduce pe toate „în inima sa”! Abia după „potrivire” liturghisitorul „devine o biserică”, având, alături de Hristos din Sfântul Agneț, pe Maica Domnului, pe toți Sfinții și împărțându-se și „cu frații săi întru credință” (cei vii și cei adormiți pomeniți). Iată cum inima „omului nou” e atât la largă și încăpătoare, încât poate să-i cuprindă în iubire hristică pe toți „membrii Bisericii” în ea. Atunci sacerdotul-liturghisitor înțelege că „a te ruga pentru semenii tăi” ori „ai purta în rugăciune pe ceilalți” înseamnă „a-ți da viața pentru ei”, așa cum se exprima Sfântul Siluan Athonitul. Acesta

¹ Rugăciune în Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, Liturghier, p. 280.

este „sacrificiul” fiecărui om, privit la modul slujirii personale, este o formă de „martiriu” personal care, din iubire pentru ceilalți, este gata să-și „dea viața pentru ei”, rugându-se. Cu atât mai mult cu cât o face „în Templul lui Dumnezeu”, în Casa Domnului.

În înțelegerea ei profundă, așadar, Biserica nu naște altceva decât lumea în curs de transfigurare, lumea în care Hristos reflectă lumina Paradisului pierdut; reflectă pe omul nou și înviat. Paradisul prezenței lui este într-adevăr Hristos Însuși, care a putut spune tâlharului de pe Cruce plin de credință, care a fost răstignit alături de El: „*Astăzi vei fi cu Mine în rai*” (cf. Luca 23,43). Lumea în Hristos, cerul nou și noul pământ, înseamnă raiul și pământul reînviat, care, la fel, sunt o taină eshatologică (viitoare). Diferitele taine (sau mistere) sunt în orice caz numai aspecte ale caracterului tainic al Bisericii privită ca un întreg, a cărui inimă și lumină strălucitoare este „Taina Tainelor” – Sfânta Împărtășanie. Aici, în Biserică,

se oferă Trupul și Sângele Mielului răscumpărător. Pentru aceasta, scopul Bisericii nu este să dea lumii un mod de a supraviețui sau de a dobândi o viață oarecare în lume, ci viața care biruiește moartea, viața înviată a lui Iisus Hristos. Pentru Părintele Dumitru Stăniloae, de pildă: „*Biserica este locul în care se înaintează spre înviere, e laboratorul învierii. Ea are ca aspect principal pe cel eshatologic... Biserica e pelerină spre cer pentru că Hristos e calea spre cer și Cel ce călătorește cu ea și în ea spre cer*”. Tot Părintele Dumitru Stăniloae este de părere că „*Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel întrupat, răstignit și înviat, e ipostasul veșnic al celor ce parcurg în El pe pământ sau în Biserică, prin credință și prin virtuți, drumul pe care L-a parcurs El Însuși în cursul vieții Lui pământești... Lor, Hristos li se face transparent... astfel încât Biserica devine rugul aprins, dar nemistuit de focul inepuizabil al iubirii Sale, adus oamenilor. Căci Hristos cel înviat luminează din ea și o înflăcărează la nesfârșit, dar nu o consumă... Așadar, purtată*

în Hristos, comunitatea celor uniți cu El trăiește în căldura dragostei și în lumina Lui, în planul vieții nesfârșite și atotluminoase dumnezeiești”.

„Creația cea nouă”, descoperită de Domnul Iisus Hristos lumii, nu constă neapărat în schimbarea lucrurilor exterioare ale lumii. Nici cerul nu s-a schimbat, nici pământul, nici soarele, nici altceva din cele ce se văd nu a devenit nou, ci „făptură nouă” s-a zis despre noi și pentru noi oamenii. Înnoirea ontologică a creației se trăiește prin credință și se ivește sau pierе înlăuntrul omului însuși. *„Întocmai după cum Hristos cel sculat din morți nu mai moare și moartea nu mai are nici o tărie asupra Lui”* (cf. Rom. 6,9), tot așa *„nici mădularele Lui nu vor mai vedea moarte în veac”* (cf. Evrei 2,9). Și ceea ce este și mai măreț este că înnoirea aceasta, ivită și adevărată în persoana lui Hristos prin învierea Sa, nu se limitează doar la om, ci ea cuprinde întreaga creație, dar pleacă dinspre om. Iată ce auzim spunându-se la Paști: *„Acum toate*

s-au umplut de lumină, și cerul și pământul și cele de dedesubt; deci să prăznuiască toată făptura învierea lui Hristos, întru care s-a întărit”. De altminteri, doar prin înnoirea universală a creației, în care trăiește și se manifestă, devine deplină înnoirea profundă a omului.

Noi avem nevoie să ne refugiem la Biserică, să bem lapte de la sânul ei sau/și să ne hrănim cu Cuvântul Domnului. Biserica a fost făcută în lume ca și un rai. Aici, viața creștină este cultivată mereu prin harul Duhului Sfânt. În Biserică, fiecare credincios este chemat personal să se facă părtaș de viața lui Dumnezeu, adică să devină persoană adevărată prin imitarea lui Hristos și prin împărtășirea Duhului Sfânt, călătorind spre dobândirea Raiului etern. *„Cel ce caută o viață cu adevărat fericită trebuie ca prin minte și voință să se apropie de Dumnezeu și să se unească cu El; cu mintea să-L poată vedea cât mai lămurit, iar prin voință să-L iubească în chip desăvârșit... Așadar, viața cea fericită stă în această*

dragoste și în această bucurie” – zice Sfântul Nicolae Cabasila. În afara Bisericii viața aceasta este cu neputință; este o viață searbădă și secătuită. Căci viața creștină nu constă în ținerea formală a unor norme sau legi morale, ci în înnoirea cea în Hristos a credincioșilor, adusă de harul Sfântului Duh primit în Sfintele Taine și împlinirea poruncilor lui Dumnezeu ca roade de iubire arătate întru slujirea semenilor-frați.

Biserica, în calitatea ei de Trup al lui Hristos, trăind din viața lui Hristos, este prin acest fapt domeniul în care este prezent și în care lucrează Sfântul Duh. În Duh, Biserica este taina Celui Preaînalt, prezența Lui tainică în viața noastră. Vestea nouă este întotdeauna vie și prezentă, continuând „mărturia profeților, a apostolilor și a tuturor ucenicilor până la noi”. Tradiția fidelă și creativă, așadar, este viața Duhului Sfânt în trupul lui Hristos, este „noutatea Duhului”, noutatea care e permanent reînnoită în fiecare persoană din

orice loc și din orice vreme. Duhul este în istorie și în lume, iar Biserica Îl face prezent în mod tainic, dar real, deplin și adevărat. Biserica este viața prin Duhul Sfânt. Predica Bisericii este la fel în orice parte și rămâne adevărul ei însăși, fiind susținută de profeți, de apostoli și de toți ucenicii de la început și până la sfârșit, într-un cuvânt de-a lungul istoriei activității constante a lui Dumnezeu de a mântui omenirea și făcându-și simțită prezența prin credința ei. Această credință nu încetează. Este credința mântuitoare, întrucât e plină de harul Duhului Sfânt. Noi o primim de la Biserică, prin Botez, și o păzim sub inspirația Duhului Sfânt precum și prin Sfânta Împărtășanie, care menține sufletul omului veșnic și nemuritor. Biserica a fost încredințată cu darul lui Dumnezeu, la fel cum Dumnezeu și-a dat viața, prin răstignirea lui Hristos, pentru ca toți membrii ei să poată primi viața Lui cea înviată. Și acest dar transmite plinătatea unirii cu Hristos, care este Duhul Sfânt, angajamentul nestricăciunii, al

incoruptibilității noastre, confirmarea credinței și scara către urcușul nostru spre Dumnezeu. „*Acolo unde este Dumnezeu, acolo este și Biserica și toată slava ei. Și acolo unde este Duhul Sfânt, acolo este și Biserica, și Duhul este adevăr*” –zice Sf. Irineu de Lyon. Iată pentru ce Mântuitorul Hristos zicea ucenicilor Săi: „*Vă este de folos ca să Mă duc Eu*” (Ioan 16,7). Această operă presupune trimiterea Sfântului Duh, Cincizecimea, care a fost împlinirea Bisericii. În calitate de „Mireasă” a lui Hristos, Duhul Sfânt face Biserica să devină „mamă” a adevărului viu pentru noi, un „loc (*laborator*) al învierii” –ne spune Părintele Stăniloae. Aici se trăiește viața, viața înviată se înțelege, la cel mai înalt nivel. Căci este viața plină de har, viața înviată și îndumnezeită a lui Iisus Hristos hrănită din Dumnezeiasca Euharistie. În acest sens Biserica este chipul unei „*plinătăți umane îndumnezeite*” pentru fiecare faptură omenească de pe pământ.

Prin urmare, Biserica există, ea este „dată”, fiind, potrivit planului etern, supraomnesc, expre-

sia voinței lui Dumnezeu care se realizează în lume; dar Biserica se și formează „în fiecare dintre noi” ca o anumită evidență spirituală, o experiență specială, o viață ca atare, împlinitoare. Se spune că viața nu se poate defini, dar ea poate să fie descrisă și trăită. Tot astfel nu poate să existe o definiție satisfăcătoare și completă a Bisericii. Așa încât cuvintele Domnului spuse ucenicilor Ioan și Andrei, care-L căutau și-L întrebau „unde locuiești?”, zicându-le: „*veniți și veți vedea*” (Ioan 1,39) sau cuvintele lui Filip spuse lui Natanael, care se întreba dacă „din Nazaret poate să fie ceva bun?”: „*vino și vezi*” (Ioan 1,46), însemnează că nu se poate concepe Biserica decât prin experiență, prin har, participând la viața ei. Prin urmare, esența Bisericii este viața divină descoperită în viața fapturilor, experimentată în „omul dinlăuntru”, în camera interioară a inimii omului. Iată ce scrie în acest sens și Sfântul Nicolae Cabasila: „*Parcă și inima omenească așa a fost zidită dintru-început, mare și largă ca un rezervor, ca să poată cuprinde într-însa pe Însuși Dumnezeu... Și*

dacă ochiul a fost făcut anume ca să caute lumina și să se bucure de ea, iar urechea pentru sunete și toate celelalte după rostul lor, atunci dorința sufletului se împlinește numai când găsește pe Dumnezeu. Se vede că așa este sortit sufletului să nu-și afle liniștea decât în Hristos, căci singur El este și Binele și Adevărul și tot ceea ce poate bucura pe om”. Dar și în „locașul de cult” al Bisericii. Fiindcă acolo unde se zidește „locaș lui Dumnezeu” pe pământ, se deschide o nouă poartă spre cer, o revărsare de har dumnezeiesc pe pământ, loc teofanic de descoperire tainică a lui Dumnezeu pentru fiecare faptură omenească înțelegătoare. Pentru aceasta e mare și minunat lucru să „zidești Altar Domnului” ori că construiești (aforisești) „locaș sfânt” lui Dumnezeu pe pământ, spațiu sacramental de sfințire în care să Se plimbe, ca la Rusalii, Duhul Sfânt și să sfințească întreaga viața omului.

Ei bine, bucuria aceasta vine atât din „slujirea” adusă lui Dumnezeu, cât și din „gustarea” lui

Hristos. „*Gustați și vedeți că e bun Domnul!*” Pentru că Iisus Hristos, Capul Bisericii, este „pâinea vieții”. Nu ne-a spus: „*Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer!?*” Deci, „*cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci*”. (Ioan 6,51). Oricine mănâncă viața nu poate muri. Du-te la El și umple-te, deoarece El este pâinea vieții; du-te la El și bea, deoarece El este primăvara vieții; du-te la El și fi luminat, deoarece El este lumina; du-te la El și fi liber, deoarece El este libertate deplină. „*Eu sunt pâinea vieții*” (Ioan 6,48), și „*cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi*” (Ioan 6,54). Vedeți cum slujirea de aici ne conduce în veșnicie la comuniune de viață cu Cel slujit?!

Vom mai spune că realismul sacramental al vieții este total în Biserică. Pâinea este transformată absolut în „Trupul lui Hristos”, vinul în „Sângele Său”, viața noastră devine „viața Lui”, mădulele noastre „sunt ale Lui” dacă prin venele noastre curge Sânge

hristic-dumnezeiesc. Miracolul nu mai este fizic, ci metafizic, căci privește de acum Pâinea cea cerească, pâine care nu este din lumea aceasta. „Schimbarea” (se înțelege că „a noastră”) este completă. Hristos Însuși a declarat, vorbind de pâine: „*Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu*” (Ioan 6,51); sau, la Cina cea de taină, a zis: „*Luați, mâncați, aceasta este trupul Meu*” (Matei 26,26). Cine va îndrăzni să ezite atunci? Și când El Însuși susține că „*Acesta este sângele Meu, al Legii celei noi...*” (Matei 26,28), cine se va îndoi și va spune că nu este Sângele Lui? Trupul euharistic este acela al lui Hristos istoric și al lui Hristos înviat și înălțat. Pentru aceea, taina însăși a Euharistiei este o taină de reciprocitate, de fidelitate reciprocă, de prezență și de comuniune reciprocă între Dumnezeu și om, care se inaugurează la Întrupare, se înfăptuiește în Înălțare și se perpetuează în unirea euharistică din Liturgia Bisericii. Aici este „*anticamera lui Dumnezeu pe pământ*” – așa cum se exprimă Sfântul Ioan Gură de Aur! Când calci prisma bisericii, intri

în Rai; când mergi la biserică, te îndrepti spre Împărăția lui Dumnezeu! De aceea putem întreba: unde oare duce un drum dacă nu trece și pe la Biserica?

Aceste tainice lucruri le-au înțeles în toată profunzimea lor bunii credincioși băimăreni de pe întreaga Vale Roșie a orașului reședință de județ și municipiu, Baia Mare, atunci când s-au hotărât să zidească Altar Domnului și să înalțe turlă de sfințire lui Dumnezeu pe pământ. Se întâmplă într-o zi de 31 mai 1938, când s-a și pus piatra de temelie a unei noi biserici în Baia Mare. Se știe că exista la acea vreme Catedrala de pe bulevardul Baia Sprie, cu sfânt Altar închinat Adormirii Maicii Domnului, și Biserica din Centrul Vechi, de lângă Teatrul Municipal, închinată „Sfântului Ierarh Nicolae – făcătorul de minuni”. Altele nu mai erau în Baia Mare. Apariția unui nou locaș de cult ortodox, construit dincoace de Râul Săsar, ce să cuprindă întreaga populație creștin-ortodoxă de sub Dealul Usturoiului, dar și de pe Valea Neagră, Valea Roșie,

Măgura și până pe Valea Borcutului, a reprezentat la vremea aceea un deziderat îndrăzneț, dar sperat benefic și mult folositor pentru cetățenii muncitori ai urbei Băii Mari. Mulți credincioși inimoși și-au adus aportul și contribuția la construirea și întreținerea ei. A și fost sfințit Altarul în anul 1953, de la care moment se împlinesc imediat 70 de ani de la târnosire. Aceasta a devenit în scurt timp „biserica credincioșilor” de pe Valea Roșie. Aici s-au botezat cei mai mulți dintre vârstarele tinere ale bisericii (majoritatea credincioșilor băimăreni își botezau copiii aici) și și-au întemeiat căsniciile, prin Căsătorie, familii venerabile creștine mai ales în perioada comunistă, dar și în perioada de după anul 1990. Astfel încât, majoritatea creștinilor ortodocși o recunosc ca fiind „biserița lor”. Spun „biserița” nu datorită faptului că e relativ mică, ci și pentru că e într-un anume fel inedită, atât în ceea ce privește amplasarea ei, cât mai ales construirea ei arhitecturală (nu prea înaltă și vizibilă de peste tot din oraș). Cineva dintre credincioșii vârstnici, fost

membru în Consiliul parohial mai multe mandate oficiale, astăzi având venerabilă depeste 90 de ani, mărturisea că stilul e unul aparte, întrucât a fost împrumutat din Grecia Ortodoxă.

Nu se știe cu exactitate dacă cineva a propus modelul de zidire ori că s-a folosit de un plan arhitectural anume adus/împrumutat din Grecia, dar se poate observa poziționarea actuală specială și construirea arhitecturală inedită, mult asemănătoare cu bisericile regăsite astăzi în Grecia Ortodoxă, unde turnul-clopotniță este așezat alăturat de biserică propriu-zisă și căreia îi lipsește cupola bizantină din mijloc și turnurile baroce din față. Dacă treci pe lângă ea, dar nu ești atent în mers ori nu ești familiarizat cu construcțiile de cult, nici nu realizezi că acest amplasament de fapt e o „biseriță ortodoxă”. Poate și din acest motiv, ținându-se seama și de amplasarea în spațiul arhitectural orășenesc din imediata apropiere a Parcului „Regina Maria” și în armonie cu zona arhitecturală a caselor vechi,

dar și mai noi construite, biserica închinată cinstirii Sfinților Apostoli Petru și Pavel a avut și își păstrează în continuare un stil aparte. Astăzi pictura interioară și tot ceea ce se realizează la restaurarea și înnoirea locașului de cult se dorește a evidenția stilul aparte al acestei biserici, păstrându-se orientarea grecească a Bisericilor în stilul arhitectural bizantin-ortodox, mergând pe liniile de demarcație arhitecturală și de erminie bisericească aparte.

Acum, când, în această perioadă se împlinesc ani rotunzi de trudă, zidire, de prezență neîntreruptă în istorie și având rosturi atât de înalte și mult folositoare pentru atâtea generații de creștini ortodocși, în anul acesta (29 iunie 2022) sărbătorind a 50-a Aniversare a Corului bisericesc, anul viitor împlinindu-se 85 de ani de la punerea primei pietre de temelie (vara anului 1938) și alți 70 de ani de la târnosirea Sfântului Altar (31 mai 1953), ne dorim a consemna atât cât deținem într-o broșură parohială datele istorice, viața și cursul activităților misionare, pastorale și gospodărești

a Bisericii de pe Valea Roșie, precum și a celor care i-au dat și întreținut viața ei atât de activă și prodigioasă (preoți slujitori, curatori, ostenitori, restauratori, donatori și susținători). Astfel încât vă propunem o Filă de istorie și de realizări frumoase a ceea ce se dorește a fi reprezentat minunat și sfințitor „biserița de pe Valea Roșie”. Primiți în dar efortul nostru modest de a prezenta o mică parte din sufletul curat al acestui organism viu și transfigurator: „Biserica”, și aduceți contribuție fiecare cum știți sau puteți, cum doriți și considerați de cuviință la perpetuarea și pe viitor a rostului benefic pe care ne dorim al oferi cu aceeași dragoste dumnezeiască copiilor noștri și generațiilor ce urmează după noi prin lăsarea unei moșteniri curate și înnoitoare, cu valențe veșnice pe care doar „o biserică” o poate face în societate și-n istorie pentru a o păstra vie, curată și îndumnezeitoare.

31 Mai 2022

Întru amintirea zilei punerii pietrei de temelie

I. HRAMUL BISERICII – „SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL”

Cei întâi pe scaun șezători între măriții Apostoli

1. BISERICA CREDINCIOȘILOR DE PE VALEA ROȘIE

Așa este numită, recunoscută și așa le place să spună dreptcredincioșilor din Parohia Valea Roșie despre bisericuța de lângă Parcul „Regina Maria” din Baia Mare, considerând că acest lăcaș sfânt, cu hramul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, a fost construit de ei, este susținut material tot de ei și, ca atare, tot lor le aparține. „Biserica noastră”, cum o numesc toți locuitorii din această parte a orașului, este situată la întretăierea străzilor Valea Roșie și Petofi Șandor, lângă un pâraiaș denumit simbolic **râul Usturoi** (după locul de unde izvorăște).

Biserica Ortodoxă de pe Valea Roșie (așa i-a rămas numele) a început să fie construită, după cum își amintesc mulți credincioși rămași în viață, prin anul 1937-1938. Motivul ridicării și zidirii acestui Sfânt lăcaș este unul diferit. Cantorul Grigore Breban, diac din tată în fiu, își amintește că în Baia

Mare erau puține biserici (doar două), Catedrala Veche (de pe Baia Sprie), cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, și biserica „Sfântul Nicolae” (astăzi) de lângă Teatrul Municipal. Prea puține pentru numărul mare de credincioși băimăreni. În plus, în această parte a orașului locuiau îndeosebi mineri. Condiția lor socială era una aparte: oameni săraci și modești, la locul lor, care erauocoliți și oarecum „marginalizați” în Catedrală. Stăteau mai mult în spate. Locurile din față erau rezervate altor credincioși „mai de vază și înstăriți”. Unii ziceau chiar că „hainele lor miroseau greu, a apă acidulată, ce ieșea din adâncuri”. Se simțea și se vedea.

Cert este că minerii și toți locuitorii din Măieriște și Valea Roșie, până la Valea Borcutului, ca să nu mai spunem de cei situați de-a lungul râului Săsar, au hotărât în cele din urmă construirea unei

biserici a lor. „Să fie a noastră și să mergem cu drag la ea”.

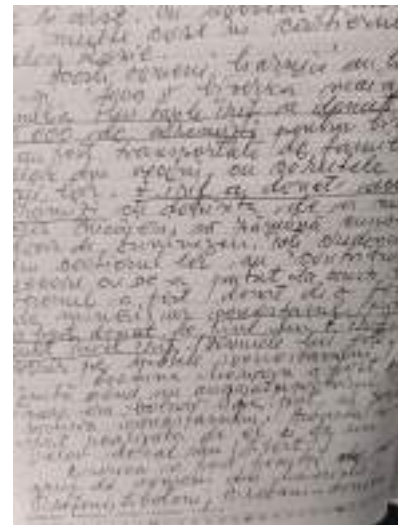
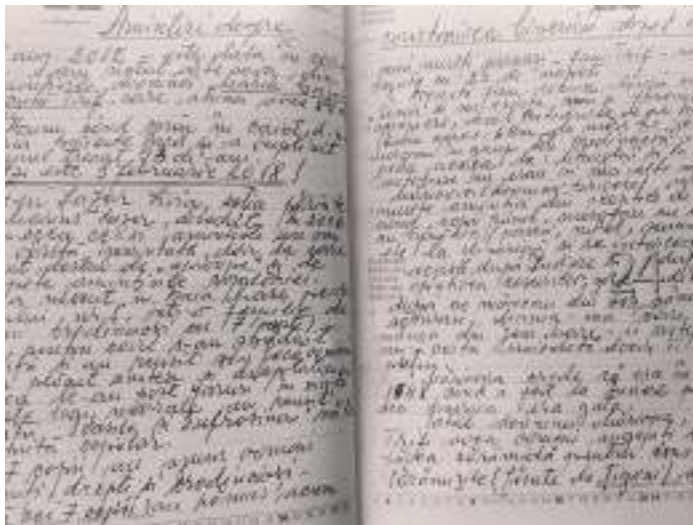
Într-o „Însemnare” datată 2 august 2012, din Caietul de amintiri a D-nei preutese prof. Livia LAZĂR, soția părintelui Marius-Vasile Lazăr, am găsit scris următoarele: „Notez cu mâna mea câteva din amintirile care sunt atât de proaspete și „de aproape” în mintea și inima mea, cu doamna Maria Grigor, născută Trif, de pe Valea Roșie care pe când avea vârsta de 88 de ani (a trăit peste 93 de ani) îmi mărturisea printre altele că locuia pe str. Prunului la nr. 5, într-o familie de oameni credincioși, înstăriți și numeroși - cu 7 (șapte) copii și mai mulți urmași, 23 (douăzecișitrei) de nepoți; o familie numeroasă care locuia lângă mina „Săsar”, însă nu aveau o biserică prin apropiere, decât Catedrala de pe Baia Sprie. Până la biserică se mergea pe jos 6 km, deseori în grupuri de credincioși spre a putea participa la sfintele Liturghii și slujbe bisericești, asta și pentru că nu prea circulau mașini ori autobuze în acea

perioadă...Îmi mărturisea deseori Mărioara (Maria Grigor, născută Trif) ce sentimente îi încercau pe copiii ei dar și pe alți credincioși când se întorceau de la slujba din noaptea Sfintelor Paști, spre dimineața, când, cu coșurile pline de bucate, sfințite, cu toții se ospătau din bucatele pregătite, până ajungeau acasă, pe săturate. Asta și pentru că ei nu mâncau nimic din Joia Mare, așteptând cu dor și drag, bucatele sfințite de la biserică... Se întâmpla prin anul 1948, după Marele Război, când „biserica de pe Valea Roșie era frecventată de credincioși”!

Tatăl doamnei Mărioara, Vasile Trif, avea oameni angajați cu care făceau cărămidă pentru construcții. Cărămizile din pământ argilos, erau clădite în cuptoare și arse; cu acestea s-au construit multe case din cartierul Valea Roșie. Numai familia lui Vasile Trif a donat peste 30.000 de cărămiți pentru zidirea bisericii, cu precizarea expresă de a nu fi amintit în nici un fel cât anume ajutor a oferit bisericii. De aceea nici nu s-a consemnat undeva în

scris cele dăruite de această familie venerabilă. Dar și mulți alți credincioși și-au adus contribuția lor, unii venind cu căruțele și aducând cărămizile la biserică, alții dând mână de ajutor pentru zidirea acesteia”.

Hotărârea credincioșilor a fost susținută și de conducerea Trustului Minier și mai ales a celor din Săsar, Valea Crucii și Valea Roșie (director era pe atunci Suciuc Gheorghe, un bun creștin, cu dare de mână și devotat Bisericii Ortodoxe). Cei ce au

Însemnare - „*Caiet de amintiri*” – d-na preteasă prof. Livia LAZĂR

trăit acele timpuri afirmă că minerii s-au angajat să presteze voluntar, pe rând, câte cinci zile de muncă (fiecare) și să contribuie pentru construcție cu un salariu lunar în vederea construirii bisericii. În plus, în **Măierîște** erau oameni cu stare, și ei au cărat toată piatra și cărămizile pentru biserică. (În aceeași consemnare amintită mai sus, se scrie, printre altele: *„Biserica a fost făcută de acest grup de oameni din Măierîște: Trifeni, Liboteni, Brebeni – oameni înstăriți, buni credincioși cu suflet mare, veniți din satul Chiuzbaia”*).

Locul a fost în cele din urmă ales. Era o mlaștină, un ic nefolosit din zonă și care nu aparținea pe atunci nimănui; așa că „ne-am apucat de treabă”. Meșter a fost un om simplu din Seini, pe nume Oros Gheorghe, care era, dealtfel, un mare constructor recunoscut pentru bisericile pe care le-a ridicat în tot județul Maramureș.

S-a lucrat în așa fel, încât în câțiva ani s-a intrat în biserică. Se cunoaște faptul că slujbele de

început erau făcute de preoți ortodocși veniți de la Catedrala Veche și unii își amintesc și astăzi de părintele Lenghel Sigismund: „care a cumpărat clopotul mic pentru biserică” sau de preotul Trufașiu Petre.

Din anul 1940 își începe activitatea ca preot titular **pr. dr. Vasile Țiplea**, om cult, cu credință, dragoste și devotament pentru biserică. El a plecat în anul 1945, după care i-a urmat un alt preot, **Ilieș Ștefan**, un om deosebit pentru grija ce o purta fiecăruia dintre credincioși. Din nefericire, el a fost obligat să se mute și din anul 1950 a slujit în această biserică (cel mai mult până acum) părintele **Lupșa Gheorghe** - până în anul 1983. În această perioadă „s-au făcut multe lucrări bune în biserică”, cu tot necazul și încercările acelor vremuri. Amintim astăzi doar o parte din acele realizări: în 1950 a fost completat iconostasul de către **curatorul Trif Pavel** (o familie numeroasă de pe Valea Roșie care a avut

o mare contribuție la împodobirea bisericii)¹, a fost pictat pentru prima oară Sfântul Altar, s-a zugrăvit biserica în interior de către preotul băimărean Zieberth Alexandru. S-a cumpărat, prin anul 1958, un clopot mai mare (de 500 kg). Se repară exteriorul bisericii, se împrejmuiește curtea bisericii cu gard și tot în acele timpuri, la 31 mai 1953, biserica este târnosită de către P.S. Valerian Zaharia, Episcopul de Oradea și i s-a dat hramul „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” (a se vedea *Hrisov de târnosire*).

Orașul Baia Mare se dezvoltă între timp; apar construcții (blocuri și case) noi, mai ales pe malul Săsarului. Numărul credincioșilor crește și ca urmare în anul 1970 se înființează al doilea post de preot ocupat de **părintele Știru Ioan** care venea de la Satu Mare. El avea să se mute în curând la Catedrală, în anul 1975, și de atunci vine și slujește

în biserica noastră **Pr. Filip Ioan**, venit de la Lăpușel în parohia noastră, dar nu numai ca preot slujitor, ci și ca un apreciat protopop al Protoieriei Ortodoxe de Baia Mare. În 1984 pr. Lupșa, bolnav fiind, se pensionează. Vine în locul D-lui **părintele Lazăr Marius-Vasile**, un preot recunoscut pentru ceea ce a realizat la Buciumi - Șomcuta Mare. Valoarea slujitorilor Sfântului Altar crește. Pr. Marius se impune prin ținută și implicare, și după anul 1990 avea să fie ales și consilier cultural al Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului și Sătmăruului. Cu toate acestea, părintele Lazăr avea să rămână pe mai departe paroh în biserica noastră. Dar credincioșii se gândesc și la viitor. Alături de cei doi distinși preoți în 1999, este cerut și numit și un preot tânăr de mare perspectivă, Lazăr Marius-Alexandru jr., fiul Părintelui senior Marius Lazăr. La început onorific, iar mai apoi titular. Devenisem în felul acesta mai bogați prin cei trei slujitori ai Sfântului Altar.

¹ Numele celui care a donat Iconostasul (primul) este consemnat pe partea din spate a peretelui cu icoane a bisericii (- fiul lui Vasile Trif, numit Pavel Trif, prim-curator).

Preoți slujitori:
Pr. Lazăr Marius-Vasile sen.,
Pr. Filip Ioan,
Pr. Marius-Alexandru Larăr jr.

Corala parohială de pe Valea
Roșie (2002)

Tot după anul 1990 bogăția avea să se vadă nu numai în slujirea de la Sfântul Altar, ci în toată biserica. A fost refăcută întreaga pictură de interior, biserica a fost reacoperită, s-au reparat tencuielile exterioare, s-au turnat noi trepte la intrare, s-a refăcut gardul de jur-împrejur, s-a reasfaltat

curtea, s-au făcut bănci noi în interior și exterior, s-a recondiționat instalația electrică, s-a introdus gazul metan în biserică și mai ales s-a făcut o nouă construcție cu sală pentru cor, birou parohial și grup social. Și toate acestea prin grija și cu marea contribuție bănească a tuturor credincioșilor și prin

Preoți slujitori
și membrii ai Consiliului parohial
(30 august, 2004)

harul de buni gospodari ai celor doi primi curatori Bogdan Vasile și Dumitrean Vasile. Astăzi biserica este neîncăpătoare și când vedem atâția credincioși, care participă duminică de duminică și în sărbători cu atâta dragoste să se roage și să asculte slujbele, gândul ne poartă la vorbele marelui voievod

moldovean Ștefan cel Mare și Sfânt, „care ne-a fost baci până la adânci bătrâneți” și, parafrazându-l pe cronicar, ne permitem să spunem că *„biserica n-a fost a strămoșilor mei, n-a fost a mea și nu e a voastră, ci a credincioșilor și a urmașilor, urmașilor voștri - în veci vecilor”*.

Din anul 2005 și până în octombrie 2020 a slujit ca și preot paroh Părintele dr. **Cristian Ștefan**, consilier cultural eparhial și fost titular la Catedra de Teologie Ortodoxă din cadrul Facultății de Litere din Baia Mare. Alături de P.C. sa a slujit în această perioadă și P.C. Părinte **Fabian Coroian**, desemnat a fi și Protopop al Protoieriei Ortodoxe

Pr. dr. consilier
Cristian Ștefan

Pr. protopop
Fabian Coroian

din Baia Mare, astăzi transferat la Biserica „Sfântul Nicolae” de pe str. Crișan, din Centrul Vechi al orașului Baia Mare, precum și, pentru scurtă vreme, Părintele dr. **Bogdan Gavra**. În această perioadă s-au realizat alte lucrări ample și importante la biserică: de pildă, s-au schimbat geamurile cu sticlă-termopan și vitralii, s-a pavat solea din fața Iconostasului și Sfântul Altar cu marmură și a fost dotată biserica cu veșminte preotești și odoare noi. S-a pus un nou început la Biserica parohială când s-a decis restaurarea integrală a picturii interioare, după erminia Bisericii Ortodoxe, cu o pictură luminoasă și bizantină ortodoxă, realizată de echipa meșterului iconar Alexandru SĂSĂRMAN din Cluj-Napoca, cel care pictează actualmente atât Catedrala Episcopală „Sfânta Treime” din Baia Mare, cât și Biserica centrală a mănăstirii Scărișoara Nouă de lângă Carei, județul Satu Mare.

Pictorul Alexandru Săsărman și echipa sa de meșteri iconari (septembrie 2021)

La data de 1 noiembrie 2020 pe postul de preot paroh a fost desemnat Părintele conferențiar univ. dr. **Adrian-Gheorghe Paul**, cadru didactic universitar, titular la Departamentul de Teologie Ortodoxă „Justinian Arhiepiscopul” din cadrul Facultății de Litere a Centrului Universitar Nord din Baia Mare, venit prin transfer parohial din Protopopiatul Ortodox Negrești-Oaș.

Pr. conf. univ. dr.
Adrian-Gheorghe Paul

Pr. Marius-Alexandru
Lazăr jr.

De atunci și până astăzi activitățile parohiale bisericești sunt coordonate de pr. conf. univ. dr. Adrian Gh. Paul – în calitate de preot paroh, ajutat ca preot II slujitor de părintele Marius-Alexandru Lazăr jr.

Preoții slujitori actuali (Rusalii – iunie 2021)

Odată cu instalarea noului păstor sufletesc în persoana Părintelui Adrian-Gh. Paul, s-a consemnat următoarele într-o **Însemnare parohială**:

„Cu binecuvântarea Preasfinției Sale dr. Iustin HODEA, Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmărilor, duminică, 13 decembrie 2020, a avut loc instalarea noului preot paroh în biserica cu hramul „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din cartierul Valea Roșie a Municipiului Baia Mare, în persoana P.C. preot dr. Adrian Gh. PAUL. Părintele Adrian Gh. Paul este cadru didactic universitar angajat pe postul de conferențiar universitar la Facultatea de Litere, Departamentul de Teologie Ortodoxă „Justinian Arhiepiscopul” din Baia Mare, doctor în Teologie pe specializarea Teologie morală și spiritualitate răsăriteană, și a ocupat postul de preot paroh pe Valea Roșie rămas vacant, prin transfer eparhial de la Parohia Ortodoxă Certeze, Protopopiatul Oaș, înlocuindu-l pe P.C. preot dr. Cristian-Ioan ȘTEFAN, plecat în Diaspora

românească. Din acest moment, Preacucernicia Sa va prelua activitățile misionar-pastorale și administrative bisericești...”

La eveniment a luat parte P.C. Părinte Protopop al Protopopiatului Ortodox Român Baia Mare, Fabian COROIAN, delegat din partea Preasfințitului Părinte Episcop Iustin, care a rostit un frumos și înălțător cuvânt de învățătură în Duminica a XXVIII-a după Rusalii (din Postul Nașterii Domnului), fost preot slujitor la acest Sfânt Altar, și care apoi a recurs la prezentarea și instalarea oficială a noului preot paroh, în prezența P.C. preot Marius-Alexandru LAZĂR, preot II slujitor, a membrilor Consiliului Parohial și ai credincioșilor din cartierul Valea Roșie a Municipiului, reședință de județ, Baia Mare. Nu ne rămâne decât să rugăm pe Milostivul Dumnezeu să binecuvânteze începutul nou și întreaga lucrare și slujire a noului păstor sufletesc investit și a întregii turme cuvântătoare încredințate lui spre păstorie!

Părintele Adrian Gh. PAUL a preluat activitățile curente gospodărești ale Parohiei și le duce mai departe, întrucât ne aflăm într-un real proces de restaurare și înfrumusețare a bisericii de pe Valea Roșie. Deja s-au și realizat câteva lucrări importante și urmează a se schimba intergral fața bisericii, atât în interior, cât și-n exterior. De pildă s-a reușit într-un timp foarte scurt să se rezidească

Sfânta Masă din Sfântul Altar cu zidărie din cărămidă și placă de marmură, cu o nouă zugrăvire a pereților interiori, schimbarea-înlocuirea integrală a sistemului electric din biserică, cu împodobirea de mobilier nou în Sfântul Altar din lemn de stejar cioplit și scaune arhieriești, cu împodobirea cu veșminte și acoperăminte noi (șase la număr), cu covoare și prapori noi în biserică, scaune și mochetă în biserică, icoane și vase liturgice bisericesti, cărți de strană și de cult. Pictarea părții principale din Naos-ul bisericii, după ce partea de sus (bolta) este terminată, Sfântul Altar, Iconostasul, icoanele de închinat, zidirea unui spațiu pentru Spovedania credincioșilor, organizarea Pangarului parohial și Lumânărarul, dar și altele asemenea dimprejurul bisericii sunt doar câteva realizări noi efectuate în ultimii ani.

Sfânta Masă veche –târnosită 31 mai 1953

Altar de pe Sfânta Masă – martie 2021

Acoperăminte noi (Paște 2021)

Sfântul Altar nou – Sfintele Paști 2021

Sfântul Altar nou – Rusalii 2021

Sfânta Masă –nou zidită (februarie 2021)

Biserica în interior – astăzi

De sărbătoarea Hramului (29 iunie, 2021)

Iconostasul actual (2022)

Se dorește a se definitiva lucrarea amplă de pictură din interiorul bisericii, cel târziu la finele anului 2023 când s-ar împlini **85 de ani** de la punerea pietrei de temelie (1938) și **70 de ani** de la prima atestare de sfințire-târnosire (31 mai, 1953) a bisericii de pe Valea Roșie. Nutrim această dorință de împlinire și rugăm pe Milostivul Dumnezeu să ne ajute cu harul Său de sus să o vedem terminată și îmbrăcată adecvat, precum o Mireasă a lui Hristos, împodobită și gata de sfințire în vederea binecuvântării și sfințirii credincioșilor inimoși din această parte a orașului Baia Mare. Poate că vom trăi momente înălțătoare și zile binecuvântate să ne vedem visul împlinit. Îi rugăm pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel, ocrotitorii parohiei noastre și ai credincioșilor, să mijlocească către Preabunul Dumnezeu să ne trimită har de sus, ajutor sporit și realizări frumoase la acest Sfânt Altar spre bucuria și împlinirea deplină a credincioșilor din această parte a orașului Baia Mare. Pentru aceasta facem apel la toți oamenii de bine, dreptcredincioși,

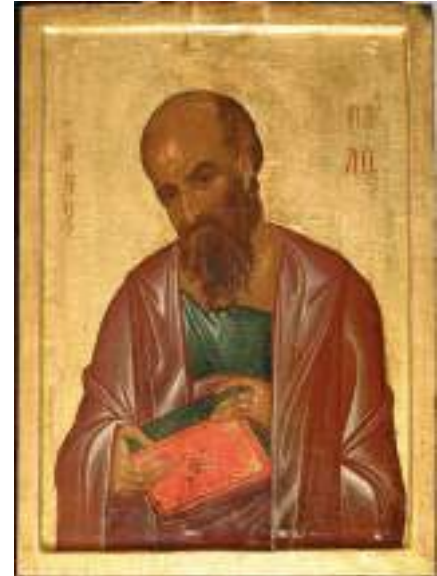
care pot și sunt dispuși, spre slava lui Dumnezeu, să ne sprijine acțiunile noastre de împodobire a bisericii de pe Valea Roșie să ne îndeplinim obiectivele. Biserica este la dispoziția credincioșilor zilnic în intervalul orar stabilit. Pentru cei mai tineri și familiarizați cu folosirea internetului, ne puteți găsi pe pagina virtual-electronică „**Biserica Sfinților Apostoli Petru și Pavel – Valea Roșie, Baia Mare**” unde pot afla toate cele realizate și săvârșite la acest Sfânt Locaș din Baia Mare.

Preotul paroh: conf. univ. dr.
Adrian-Gheorghe PAUL

Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”
– Valea Roșie, Baia Mare

ICOANE - Sfinții Apostoli Petru și Pavel

II. O POVESTE FRUMOASĂ CARE CU TIMPUL A DEVENIT REALITATE

- Corul bisericii parohiale la 50 de ani de activitate neîntreruptă

Corul Bisericii
„Sfinții Apostoli
Petru și Pavel”
Baia Mare
- decembrie 2010

Amintindu-și de începuturile bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, cantorul Grigore Breban se destăinuie și spune că „primul diac a fost tata, Gheorghe Breban care nu făcuse școala de cântăreți, dar le știa într-a bisericii”. El a cântat în strană până în 1982 când s-a stins din viață, iar pe mine m-a ținut alături de el, m-a învățat cele necesare, lăsându-mă apoi în locul lui, fiind recunoscut astăzi drept: „diacul cel bătrân”. Au fost și alții care au cântat ocazional în strană, dar diac a fost doar el. Din 1982 urmează Iluț Grigore, „diacul cel tânăr”, om talentat, printre cei mai buni cântăreți bisericești din Baia Mare pe vremea aceea. Acesta, la rândul lui, recunoaște că a fost instruit de părintele Lazăr Marius senior și că multe din ceea ce cunoaște, i se datorează acestuia.

La început au fost și credincioși cu dragoste de biserică, dar și cu talent care au cântat în spatele cantorului bisericesc, mai ales duminica, dar cel care a vrut ca în Biserica de pe Valea Roșie să se înființeze un cor, cu adevărat a fost părintele Știru. Acesta venise din Satu Mare, unde slujise alături de un cor bisericesc, și știa valoarea acestuia în biserică. Primul care l-a ajutat să alcătuiască un mic cor bisericesc a fost profesorul Gheorghe Crișan, un credincios de-al nostru, ce locuia pe strada Pictorilor, recunoscut pentru talentul și calitățile sale dirijorale încă de când era dascăl la Ardușat și unde fusese printre primii care înființase acel vestit cor țărănesc.

Prof. Gh. Crișan i-a învățat pe coriști să dea răspunsuri preotului, le-a arătat ce însemna armonie și i-a organizat pe voci. Cu timpul, prof.

Crișan a adus un alt Crișan să dirijeze corul nou constituit. Acesta provenea de la Ansamblul ”Maramureșul”, un om foarte talentat, înzestrat cu o voce bună și foarte ambițios, care s-a impus repede în fața coriștilor. Adevărul este că Ansamblul era condus la vremea aceea de un vestit dirijor, prof. Velea Gheorghe, care alcătuiuse o formație aproape profesionistă din amatori și care atunci când nu avea repetiții sau spectacole, îi îndruma pe coriștii lui să meargă fie la sate, fie la unele biserici să ajute formațiile corale nou înființate. Acest Crișan, care era de loc din Finteușu Mare, a adus la corul bisericii noastre o serie de colegi ca să-l ajute, printre aceștia se numără și Rodica Bănescu Fage, care avea și o voce deosebită, întrucât era solistă și cunoștea bine notele muzicale.

Rodica Bănescu-Fage recunoaște că adevărata valoare a corului a crescut după venirea părintelui Lazăr Marius: *„Acesta avea experiență, avusese cor bisericesc la Buciumi, dirijase corul de la Buciumi,*

Șomcuta Mare și Târgu Lăpuș, era recunoscut în județ și țară, a știut să ne modeleze, ne-a adus partituri noi, ne-a învățat cântece noi, ne-a pretins o anumită etică în cântat, a eliminat falsurile, ce mai, ne-a făcut cu adevărat un cor, care poate cânta oricând și oriunde”. Cu modestia care o caracterizează, doamna Rodica Bănescu-Fage nu vrea să recunoască munca depusă, dar mai ales că această formație corală bisericească este printre cele mai bune din oraș și județ.

Lucrul acesta l-au spus alții, care au apreciat valoarea de necontestat a corului bisericesc de la Valea Roșie. Î.P.S. Justinian Chira, Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului, exprima bucuria pe care o simte ori de câte ori vine în biserica noastră și aude acest minunat cor. Preasfințitul Părinte Iustin Hodea, la ultima sa vizită misionar-pastorală de la biserica noastră, lauda calitatea corului, lucru pe care îl auzim și atunci când preoții din alte parohii vin să slujească în această biserică.

Corul Bisericii
„Sfinții
Apostoli Petru
și Pavel
- Valea Roșie,
Baia Mare

Corul cuprinde printre membrii săi mulți intelectuali, profesori (unii chiar de muzică), educatoare, învățători, medici, ingineri, economiști, dar mai ales oameni simpli - cu o dragoste aparte pentru muzică și devotament față de biserică. *„Ca membru al corului bisericesc, o spunea un distins corist, trebuie să fi în primul rând un bun credincios, căruia să-ți placă să vii și să te rogi la biserică, să crezi, să te dăruiești, să fii capabil de efort pentru că numai astfel poți veni duminică de duminică la slujbă, să vii la repetiții săptămânal, să mergi și la alte biserici sau la alte locuri de rugăciune, la mănăstiri sau la alte evenimente unde e neapărată nevoie de tine, ca numai în felul acesta să dai expresie harului și talentului dăruit de Dumnezeu”.*

Aprecieră pentru munca depusă s-a văzut și se vede duminică de duminică. Corul a fost invitat la toate bisericile din orașul Baia Mare cu diferite ocazii și sărbători, și a vizitat și a cântat în aproape toate mănăstirile din Maramureș, lăsând o bună impresie. A fost chemat la bisericile din

multe sate (Oarța, Ariniș, Lăpușel, Șomcuta Mare, Buciumi etc.); a vizitat mănăstirile din Nordul Moldovei și din Bucovina. A cucerit laude la Tismana și Argeș, a fost invitat să susțină concerte în Basarabia și Germania și aprecierile din presa acestor locuri stă mărturie vie a ceea ce înseamnă valoare și profesionalism. Meritul este în primul rând al dirijoarei, al preoților susținători și al tuturor coriștilor. Din corul bisericii noastre au plecat coriști la alte formații bisericești (ca dirijori la rândul lor) făcând față din plin exigențelor acestei activități. Și aceasta nu este totul. Spațiul limitat ne face să ne oprim aici cu ilustrarea unei activități care este mai mult decât prodigioasă. Corul a participat de asemenea și la alte momente culturale religioase orășenești. Amintim aici de frumoasele concerte de colinzi de Crăciun, din Săptămâna Patimilor ori de Sfintele Paști, organizate de Episcopia Ortodoxă a Maramureșului și Sătmăruului, de Festivalul coral de la Zalău, unde a obținut premii și distincții, fiind lăudat pentru valoarea și dăruirea lui.

Astăzi gândul ne poartă și la toți acei coriști, care nu mai sunt printre noi. Îi omagiem și ne vom aminti cu mare dragoste și bucurie de ei, pentru că: „Ei nu sunt morți, sunt numai duși” și numele lor va rămâne de-a pururi în amintirea noastră. De zilele pomenirii celor adormiți în Domnul, când se fac Parastase de pomenire în biserică, sunt mereu pomeniți și li se păstrează vie memoria. Fie ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor, *”în loc luminat, în loc cu verdeță și în loc de odihnă, acolo unde nu este durere, nici întristare și nici suspin, ci viață fără de sfârșit”!*

Și iată că trecură cincizeci de ani! Dacă acum cincizeci de ani totul părea o poveste, ce s-a înfiripat smerit, astăzi aceasta a devenit realitate și e ca un vis frumos împlinit. În fața acestei realități toți credincioșii bisericii noastre se apleacă cu smerenie și recunoștință, urând corului, slujitorilor altarului (fără de care nimic nu ar fi fost posibil), diecilor și Consiliului parohial, din inimă:

La mulți ani cu sănătate
Să vă dea Domnul tot ce doriți:
Zile senine și-mbelșugate
La mulți ani! Să ne trăiți!

(Preot Lazăr Marius-Alexandru jr.)

„CÂNȚA-VOI DOMNULUI CÂȚ VOI TRĂI”!

Universul este plin de muzică, cine știe să asculte, de la moleculă până în adâncurile cerului, totul cântă. Despre Iisus nu se specifică nicăieri că ar fi cântat vre-odată expres, și aceasta din două motive: sesiza tragedia umană atât de intens, încât i s-ar fi părut indecent să fie exuberand în „casa morții”. Pentru a cânta este nevoie de un minim suspans, o evadare dincolo de sine, lucru pe care Cel venit de Dincolo nu și-L putea îngădui în scurtul popas printre „umiliți și obidiți”. În schimb, tot ce lucra și gândea Iisus Hristos purta o încărcătură muzicală, o armonie desăvârșită, încât nu era nevoie de un mod de exprimare anume în sensul acesta.

Dacă s-a imprimat tot ce a spus și a făcut în memoria lumii, aceasta ne asigură că în mod cert muzicalitatea absolută a ființei Lui constituia garanția unei asemenea memorizări dumnezeiești.

Viața Lui a fost o partitură pe care Biserica creștină o interpretează de două milenii.

Printre interpreții dăruți frumosului Divin, (Dostoievsky spunea că *”Frumosul va mântui lumea”*) ne numărăm și noi românii. În decursul existenței noastre, ca popor profund creștin, și dintre noi s-au ridicat oratori care prin rugăciunea cântată au prezentat viața acestui neam ca fiind aidoma unui covor cu armonii coloristice și florale. Voci de orchestră, buchete infinite de sunete și culori, au înmănunchiat culegând din doina de jale și cântecul de bucurie românesc, compozitorii cei cu haruri deosebite, bucurând cu talentul lor atâtea și atâtea voci doritoare a împlini cuvântul Sfintei Scripturi: *”Toată suflarea să laude pe Domnul; Lăudați-L pe El în cântări binerăsunătoare, lăudați-L pe El în cântări de strigare...”*.

Anton Pann, G. Muzicescu, Ciprian Porumbescu, A. Seguseus, N. Lungu, I. Danielescu, Hubie, Teofil-Coste, Podoleanu, I. Brie, C. Boghina, Gh. Parascinet, Iustin Podăreanu și vrednicul de pomenire, Liviu Borlan, sunt numai câteva nume care au oferit bunilor creștini de la biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” posibilitatea de a îmbrăca în culoarea vocilor lor, frumosul rugăciunii. Ei, prin darul hărăzit lor de Dumnezeu, împodobesc Sfânta Liturghie în haină aleasă de sărbătoare; cununile, în albul purității, și când neapărat trebuie, știu să încețoșeze cu lacrimi ochi și suflete, mângâind pe cei ce așteaptă Marea Mângâiere a Domnului Hristos.

Acesta este corul bisericii de pe Valea Roșie, care vreme de 50 de ani a chemat la rugăciune atâția credincioși și a alinat și mângâiat tot atâtea suflete. În fiecare an coriștii de pe Valea Roșie sunt sărbătoriți în mod deosebit, întrucât ne amintim mereu de ziua de 29 iunie, ziua de cinstire a ocrotitorilor

spirituali Sfinții Apostoli Petru și Pavel, cei întâi pe scaun între Apostoli șezători, de Hramul bisericii de pe Valea Roșie, ce prin osteneală, apoi prin dăruire și devotament au adus liniștea celestă în sufletele ostenite a credincioșilor după o săptămână de trudă pentru „pâinea ce toate zilele”.

Instructori și dirijori de suflet, au pus priceperea lor în slujba celor ce lasă la o parte „toată grija cea lumească” și-și dăruiesc timpul, și așa drămuț, pregătirii pieselor pline de cânt și rugăciune. Amintesc câteva nume care pentru jertfelnicia lor, se cuvine a fi înscrise în Cartea Vieții: Pr. Ioan Știr, d-nul Gheorghe Crișan, Gheorghe Crișan (Finteușu Mare), d-na Rodica Bănescu-Fage, iar acum d-na prof. Mihaela ZĂICEANU-BOB.

Pricesnele și cântările religioase rânduie momentelor mari, bine alese și armonios interpretate, ne-au bucurat sufletele în toți acești 50 de ani de existență neîntreruptă, în care dialogul preot-cor într-un acord perfect au săvârșit și

continuă să săvârșească LITURGHIA COSMIC-UNIVERSALĂ, marea lucrare aducătoare de mântuire a omului în lume.

Iată numai câteva piese corale și aranjamente la voci de cor mixt: *Cât de mărit; Eu sunt învierea; Slăvit să fie Domnul; Miluiește-mă Dumnezeuule; Privegheați; Nădejdea mea; Taina creștinătății; Popoare cântați, Către Tine, Doamne; Cinei Tale...; Rugăciunea*, precum și nenumărate colinde de Crăciun și cântări speciale și pricesne închinare Maicii Domnului. Prezența corului și participarea la Sfânta Liturghie în toți acești ani, în excursiile pe care le făceau și în schimburile atât de bogate cu alte coruri și grupuri corale, au fost binefăcătoare pentru toți. A creat o adevărată atmosferă de familie printre toți cei implicați în activitatea lor. Și se dorește să rămânem la fel: uniți în cuget și-n simțiri, dornici a lauda pe Domnul și a fi aproape de biserica noastră de pe Vale în orice moment al vieții și activității noastre.

Corala parohială este coordonată astăzi de distinsa D-nă profesor BOB-ZĂICEANU Mihaela, sub bagheta căreia începând cu anul 2018 și până în prezent se prezintă foarte bine prin răspunsurile la Sfintele slujbe bisericești, în special de la Sfânta Liturghie și evenimente culturale corale de peste an. Mărturisește, D-na profesoară Mihaela, că atunci când a venit pe Valea Roșie: *”a aflat un Cor robust, mixt, cu voci frumoase, care cântau*

fără partituri cu note pe două voci, bine articulate. Încet-încet am trecut profesionist la cântări pe patru voci, realizând astăzi unele armonizări prin cele două sau chiar câte trei repetiții pe săptămână. Așa că este ceea ce vedeți și auziți astăzi”. Bunăoară, cu ocazia praznicului Nașterii Domnului în fiecare an, în Ajun de Crăciun, la Vecernia Mare cu Litia din biserică se susține un frumos și amplu concert de Colinde tradiționale bisericesti; la intrarea în Postul Crăciunului, de prăznuirea Sfântului Ierarh Nicolae (2021), împreună cu Corala ”Armonia” din Baia Mare, s-a susținut un concert de colinde; de sărbătoarea Floriilor a anului 2022, după perioada de Pandemie, care ne-a determinat să ne desfășurăm tot mai restrâns activitățile corale și bisericesti, s-a susținut un Miniconcert de cântări specifice Postului Mare, închinat Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos, alături de Grupul muzical ”Maramuzic” din Baia Mare, încântând și ridicând în picioare asistența numeroasă din biserică. Dar

și cu alte ocazii diferite. Avem speranța că încă vor mai fi și pe viitor, întrucât se întrevede o activitate lungă și prodigioasă.

Fie ca acest ostenitor cor să se bucure real de urarea „**Întru mulți ani!!!**”, îmborsându-se și continuându-și lucrarea sa binefăcătoare, prin noi glasuri tinere, băieți și fete, bărbați și femei, care-și caută drumul în viață. Aici în „casa nădejdi”, la ”poarta cerului” vor găsi binemeritata și dorita liniște sufletească. Le facem invitația să ni se alăture ca povestea noastră să poată merge mai departe. Ne propunem să prăznuim măcar ”un Centenar”! Pentru acesta avem nevoie să strângem rândurile și alături de cei mai vechi, tinerii să-și aducă contribuția și aportul lor. Îi provocăm și-i așteptăm cu mare drag! Pentru aceea, îi dorim Coralei:

La mulți și rodnici ani și Dumnezeu să fie cu noi toți!

O parte a Coralei
de sărbătoarea
Floriilor
(aprilie 2022)

CORIȘTII BISERICII „SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL” – VALEA ROȘIE BAIA MARE: CEI DE IERI ȘI DE AZI

SOPRANE

Oiegaș Ana	Rob Florica
Briciog Maria	Roman Maria
Cavași Florica	Marian Ileana
Dumitrean Terezia	Săcălean Clara
Demian Delia	Roman Maria
Hotea Roxana	Filip Victoria
Rob Florica	Tecsy Ana Maria
Marian Ileana – solist	Emilia Ismail
Recean Reghina	Sălăgean Eudochia
Măgurean Ana	Cozoplean Virginia
Oancea Ioana	Avram Victoria
Pop Andreea	Man Lavinia
Pop Maria – solist	Lia Pătrașcu

ALTO

Barbulovici Claudia
Boje Maria
Damșa Domnica - solist
Damșa Diana - solist
Mocanu Ana
Cuceu Elvira
Miclăuș Florica (de la începuturi)
Nistor Florica
Saraz Maria
Valeria Korocioani
Cristina Cristea-Zelencs
Nap-Solomonean Florica
Preoteasa Livia Zăiceanu

Dirijor: FAGE-BĂNESCU Rodica

TENORI

Demian Iosif (Puiu) Octavian
Costin Marius – solist
Cozoplean Ciprian – solist
Iluț Grigore
Litan Vasile
Odeștean Mihai
Pop Ștefan – solist
Tămaș Gheorghe
Mureșan Teodor
Măran Costan
Nap-Solomonean Nicolae
Gherghel Ștefan – cântăreț angajat

BAS

Cuceu Cornel - solist
Mărginean Petre
Marian Dumitru
Roman Ciprian
Pop Vasile
Roman Ciprian - solist
Flaviu-Gabriel POP –cântăreț angajat
Bala Radu
Pop Ioan

Dirijor actual: BOB-ZĂICEANU Mihaela

Au mai cântat de-a lungul anilor în calitate de coriști, unii sunt trecuți la Domnul:

Achim Viorica, Alb Aurelia, Barbolovici Maria, Balasfi Maria, Băban Gheorghe, Berteza Flavia, Blaga Liliana, Bocuț Viorica, Bocuț Teofil, Brad Traian, Bogdan Vasile, Brad Maria, Bumb Ana, Coman Maria, Conțiș Coca Elena, Cuceu Fabian, Dănescu Letiția, Fărcaș Zoia, Groza Viorica, Grumaz Alina, Grumaz Minodora, Ion Constantin, Ion Elena, Ion Gabriela, Ion Magdalena, Jeler Maria, Laza Elisabeta, Laza Otilia, Marchiș Ana, Minghiraș Florica, Miholca Minerva, Miholca Ludovic, Mureșan Maricica, Poran Alina, Sabău Florica, Sabo Monica, Sabo Ana, Simionescu Ana, Szanislău Paraschiva, Șerban Lenuța, Ștef Terezia, Șimon Smaranda, Știru Andreea, Tămaș Anca, Vălean Maria, Bizo Florica, Buksz Maria, Cernăucan Florica, Cernăucan Veronica, Dan Mariana, Glodean Maria, Grigor Terezia, Moldovan Claudia,

Mureșan Mariana, Filip Vasile, Giurgiu Nichita, Ion Marcel, Jeler Augustin, Miclăuș Bogdan, Rus Victor, Sabău Florin, Șovrea Cristian, Bizo Ioan, Briciog Teodor, Bușecan Gheorghe, Ion Florea, Miclăuș Vasile, Moldovan Ioan, Sabău Leontin. Dar mai sunt și alții. Ne cerem iertare dacă nu au fost consemnați cu toții în această prezentare aniversară. Coriști care au plecat dintre noi, dar pe care îi păstrăm în amintire și îi pomenim de-a pururi: Preot Marius-Vasile Lazăr, Dirijor Crișan Gheorghe – solist; Băban Gheorghe, Bizo Ioan, Bocuț Teofil, Boje Mihai, Briciog Teodor, Odeștean Mihai, Bran Traian, Bogdan Vasile –epitrop, Costin Zamfira, Cuceu Fabian, Dragoș Maria, Grumaz Elena, Levay Rodica, Bălan Maria, Ion Constantin, Costin Terezia, Trifu Veronica, Cătană Ioan, Călăuz Gheorghe, Costin Simion, Grigor Ioan, Mădăras Vasile, Miclăuș Vasile, Miholca Ludovic, Mureșan Ioan, Mureșan Gavril, Săplăcan Ioan, Suciș Gheorghe, Cardoș Aurel, Cernăucan

Aurel, Cozmuța Leontin, Dan Ionel, Damian Ionuț, Fărcaș Cornel, Grad Iuliu, Marinceaș Ioan, Minghiraș Constantin, Mureșan Sabin, Nistor Aurel, Pop Ioan, Sabo Ioan, Sabău Leontin, Sabău Florin, Vancea Vasile, și mulți alții. Ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să-i așeze întru odihnă veșnică și-n lumina Învierii Sale! Veșnica lor pomenire! Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Corul Parohiei Ortodoxe Valea Roșie
– Concert de colinde la Catedrala Veche

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI

Parohia Ortodoxă
„Sfinții Apostoli Petru și Pavel”

BAIA MARE (Valea Roșie),
Protopopiatul Baia Mare

III. AVIZIER PAROHIAL

Biserica Parohială
„Sfinții Apostoli Petru și Pavel”

Baia Mare (Valea Roșie, nr. 2)

Preot paroh: **Adrian Gh. PAUL**
Preot II slujitor: **Marius LAZĂR**

PROGRAMUL SLUJBELOR BISERICEȘTI

Luni – Sâmbătă: Sfânta Liturghie, ora 7,00-8,30

Duminici și-n Sărbători:
Slujba Utreniei –ora 8,45
Slujba Sfintei Liturghii –ora 10,00
Slujba Vecerniei (Acatist) –ora 17,00

În fiecare miercuri și vineri, după Vecernie (ora 17,00), se săvârșește slujba **Acatist**.

În prima vineri din lună, de la ora 17,00, se săvârșește **Taina Sfântului MASLU**.

Biserica este deschisă zilnic între orele 7,00 – 12,00 și în timpul programului liturgic.

Preoți slujitori:

Preot paroh: Adrian Gh. PAUL

Preot II slujitor: Marius Alex. LAZĂR

E-mail: pr.adrianpaul@gmail.com

Facebook: Biserica „Sfintilor Apostoli Petru si Pavel” – Valea Rosie, Baia Mare

PROIECT PASTORAL PAROHIAL

ce cuprinde activități misionar-pastorale pentru anul 2021

Nr. Crt.	I. Activități administrativ - edilitare		II. Activități educaționale cu copiii și cu tinerii
	Biserică	Casă parohială	
1.	Modificare Sfânta Masă (cf. Binecuvântare Arhierescă nr. 350/22.02.2021) Perioada 20.02. 2021 – 20.04. 2021 - responsabil Pr. paroh Adrian Gh. PAUL - constructor Ciprian HATFALUDI (echipa)		Proiectul: <i>Hristos împărtășit copiilor</i> Perioada 15.03. 2021 – 30. 04. 2021 Perioada 15. 11. 2021 – 24. 12. 2021 - coordonatori Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR
2.	Modernizare mobilier în Sfântul Altar Perioada 20.02. 2021 – 29. 04. 2021 - responsabil Pr. paroh Adrian Gh. PAUL - susținător Pr. II slujitor Marius LAZĂR - meșter specializat Francisc Korniș (echipa)		Proiectul: <i>Copiii și tinerii credincioși – fiii Maicii Domnului</i> Perioada 01.08. 2021 – 15. 08. 2021 - coordonatori Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR
3.	Achiziționarea de veșminte și vase liturgice noi Perioada 10.01. 2021 – 30. 04. 2021 - responsabil Pr. paroh Adrian Gh. PAUL - donatori diferiți credincioși		Acțiuni de Spovedanie și Împărtășire a tinerilor de la Liceul de Arte „ <i>Liviu Borlan</i> ” din Baia Mare Perioada Postul Mare al Paștilor Postul Crăciunului Deschiderea noului an școlar

	III. Activități social - filantropice		IV. Activități dedicate Anului omagial - Cimitir	V. Alte activități	
	Case bătrâni	Case copii		Corală	Avizier
	Ajutor umanitar la Casa de bătrâni „Solidaritarea” – alimente perisabile în valoare de 1.000 lei (<i>Postul Mare</i>) - acțiuni Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR		Acțiune de defrișare a arbuștilor și curățenie în Cimitirul Dealul Florilor - perioada de primăvară (martie – aprilie 2021)	Informații liturgice (săptămânale) - Avizier –pr. paroh Adrian Gh. PAUL	
	Vizită și ajutor umanitar la Casa de copii din Parohie „Surâs de copil”, în valoare de 650 lei - acțiuni Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR		Parastase de pomenire a celor adormiți (Sâmbăta Floriilor, a lui Lazăr), acțiune spirituală la Cimitirul „Dealul Florilor” - acțiune inițiată de Pr. II slujitor Marius LAZĂR (24. 04. 2021) + Pomană	Acțiuni corale săptămânale cu Corală parohială - coordonator Pr. II slujitor Marius LAZĂR și Dirijor Mihaela BOB	
	Ajutor umanitar la Căminul pentru persoane vârstnice din Baia Sprie - haine, alimente și obiecte sanitare - donație 2 mașini de spălat, cu valoare de 1350 lei		Ziua eroilor – pomenirea tuturor eroilor neamului românesc căzuți pe câmpurile de luptă, comemorați în Parcul <i>Regina Maria</i> din Baia Mare - 10 iunie 2021 (<i>Înălțarea Domnului</i>).	Ședințe parohiale lunare (ultima duminică din lună) - inițiate și coordonate de pr. paroh Adrian Gh. PAUL	

Nr. Crt.	I. Activități administrativ - edilitare		II. Activități educaționale cu copiii și cu tinerii	
	Biserică	Casă parohială		
			- coordonatori Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR	
4.	Activități de defrișare și curățenie a grădinii și curții Casei parohiale Perioada 10.03. 2021 – 30. 04. 2021 - coordonator Pr. paroh Adrian Gh. PAUL - grup de lucru: Pr. II Marius LAZĂR și toți membrii Consiliului parohial		Activitate pastorală: Moș Crăciun – dar pentru copii Perioada 20.12. 2021 – 24. 12. 2021 - coordonator Pr. II Marius LAZĂR - grup de lucru: Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și membrii Consiliului parohial	

	III. Activități social - filantropice		IV. Activități dedicate Anului omagial - Cimitir	V. Alte activități	
	Case bătrâni	Case copii		Corală	Avizier
	- acțiuni Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR în colaborare cu Parohia ortodoxă Băița (Pr. paroh Miclăuș Bogdan)			(consultări, dări de seamă + Procese verbale)	
	<p>Proiect de ajutorare parohial „Dar din dar se face Rai”, pentru cele 3 (trei) amplasamente sociale pentru copii de pe cuprinsul Parohiei</p> <p>- daruri de Sfântul Nicolae în valoare de 1250 lei (Obicei încetățenit), reprezentând 100 pachete</p> <p>- acțiuni Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR + membrii Consiliului parohial și Corala parohială</p>		<p>Activitate culturală cu tinerii Parohiei, dedicată anului omagial-comemorativ 2021: colaborare cu Muzeul de Etnografie și Artă Populară Județeană Maramureș</p> <p>- proiect educațional de colaborare încheiat între instituții prin Director MARE Monica și Pr. dr. Adrian Gh PAUL (Perioada 02 - 03. 07. 2021)</p>	<p>Acțiuni culturale și corale parohiale</p> <p>- implicarea expresă a Corului parohial</p> <p>- 30. 04. 2021 Vinerea Mare (<i>Prohodul Domnului</i>)</p> <p>- <i>Zi de hram</i> (29 iunie 2021)</p> <p>- <i>Paraclisul Maicii Domnului</i> în fiecare seară (1–14 august 2021), răspunsuri</p> <p>- <i>Concert de Colinde tradiționale</i> (24. 12. 2021 – Ajun de Crăciun).</p>	

Nr. Crt.	I. Activități administrativ - edilitare		II. Activități educaționale cu copiii și cu tinerii
	Biserică	Casă parohială	
5.	Lucrări de pictură în Biserică Perioada 10.05. 2021 – 30. 11. 2021 - îndrumător Pr. paroh Adrian Gh. PAUL - grup de lucru: Pictor autorizat Alexandru SĂSĂRMAN (echipa) + Pr. Il Marius LAZĂR, membrii Consiliului parohial + credincioși - donatori + sponsori		Parteneriat educațional cu conducerea <i>Colegiului de Arte</i> pentru copii și cu tinerii Perioada 01.09. 2020 – 15.06.2021 - coordonatori Pr. Il slujitor Marius LAZĂR și conducerea Colegiului

III. Activități social - filantropice		IV. Activități dedicate Anului omagial - Cimitir	V. Alte activități	
Case bătrâni	Case copii		Corală	Avizier
<p>Asistență spirituală și de îndrumare sufletească la cele 4 (patru) centre de ajutorare pentru vârstnici de pe cuprinsul Parohiei (spovedanie, sfințirea instituțiilor, rugăciuni ocazionale, etc.)</p> <p>- acțiuni întreprinse de Pr. paroh Adrian Gh. PAUL și Pr. II slujitor Marius LAZĂR</p>		<p>Seară cultural-duhovnicească, cu tema „<i>Valoarea culturală și umanitară a cimitirelor</i>” – conferință susținută de Pr. dr. Adrian Gh. PAUL și invitații săi, sub formă de comunicare și Dialog duhovnicesc</p> <p>- susținută duminică seara (31. 10. 2021), în Ajun de comemorare a celor adormiți în cimitirele din Baia Mare</p>	<p>- coordonatori Pr. II slujitor Marius LAZĂR și Dirijor Mihaela BOB, împreună cu <i>Corală parohială</i></p>	

Avizat

Pr. paroh
dr. Adrian Gh. PAUL

Pr. II slujitor
Marius LAZĂR

PAROHIILE ORTODOXE DIN CADRUL PATRIARHIEI ROMÂNE ÎȘI FORMEAZĂ CONSILII ȘI COMITETE PAROHIALE NOI

- Mandat 2022-2026 -

În această perioadă a începutului de an 2022, în toate Parohiile din cadrul Patriarhiei Române au loc alegeri de membrii activi în noile Consilii și Comitete parohiale, întrucât expiră termenul de 4 ani a celor aleși în primăvara anului 2018. Toți preoții și credincioșii Bisericii fac propuneri în acest sens, desemnând oameni sârguitori, buni credincioși, persoane reprezentative, cinstiți, onești și cu o comportare demnă de a ocupa un loc într-un astfel de forum bisericesc la nivel de parohie.

Și pentru comunitatea parohial-bisericească din orașul Baia Mare, respectiv a Bisericii cu hramul „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din cartierul Valea Roșie, este un bun prilej de adunare paro-

hială pentru constituirea organismelor parohiale bisericești, potrivit Statutului BOR, liste cu numele persoanelor propuse și aducerea spre cunoștință credincioșilor din biserică. Aceștia au acum posibilitatea în biserică să-i aleagă și să-i desemneze pe cei propuși, încredințându-le votul lor de încredere pentru viitorul mandat de consilier parohial pentru perioada 2022-2026. Momentul înălțător al votului fiind programat pentru ziua de duminică 23 ianuarie a.c., iar după Sfânta Liturghie, convocându-se Adunarea parohială, cei desemnați urmând a depune jurământul de credință în fața credincioșilor, preluându-și astfel funcția bisericească de curator sau consilier parohial. Așa se face că un număr de 12+2 membrii oficiali,

în calitate de consilieri parohiali, vor depune jurământul în fața Sfântului Altar, iar pe urmă dintre ei se va desemna un reprezentant de seamă spre a ocupa demnitatea de epitrop sau prim-curator.

În cadrul ședinței parohiale anunțate și susținute, Părinții slujitori Adrian Gh. Paul –preot paroh și Marius-Alexandru Lazăr, au mulțumit în mod deosebit credincioșilor care au participat la vot spre a-și exprima dorința lor, i-au felicitat pe toți cei desemnați a ocupa funcția de curator și epitrop, li s-a urat mult succes noului Consiliu parohial și a Comitetului de femei validat în sporirea dreptei credințe și a lucrărilor rămase de efectuat la Biserica parohială. Nu sunt lipsite de importanță prioritățile parohiale stabilite în această Ședință de lucru pentru perioada următorului mandat, în care cu toții, preoți și credincioși, au mărturisit dorința de a definitivă lucrările de pictură interioară a Bisericii spre împlinirea lor sufletească, precum și cele necesare programării unei sfințiri (târnosiri) a Bisericii Parohiale de pe Valea Roșie din Baia Mare. Toate documentele înregistrate în Procesul verbal al

Parohiei urmează a fi depuse de Părintele paroh la Protopopiat și respectiv Episcopie spre validare.

În calitate de epitrop parohial, desemnat și validat în unanimitate de voturi valabil exprimate, este D-nul Vasile FILIP, aflat la vârsta de 61 de ani și la al 4 (patrulea) mandat oficial de curator-prim, care-și propune solemn să coordoneze prin comunicare, echilibru și experiență toate activitățile gospodărești înspre îndeplinirea obligațiilor sale de epitrop bisericesc cu cea mai deplină conștiinciozitate respectând Statutul și toate Regulamentele bisericești, precum și toate dispozițiile autorităților superioare bisericești din Patriarhia Română. Împreună preoți slujitori și colaboratori ne dorim cu toții să avem un mandat nou plin cu realizări și cu multe satisfacții sufletești. Pe toți cei desemnați îi felicităm și le urăm mult succes în noua activitate administrativ-parohială pentru mandatul 2022-2026.

Așa să ne ajute Dumnezeu tuturor!

TABEL

**Membrii
Consiliului
Parohial Parohia
Ortodoxă
Valea Roșie,
Baia Mare**

Nr. crt	Nume / Prenume	Adresa	Detalii
1.	Vasile FILIP	Măgura 25 A	Prim Epitrop
2.	CORDEA Alexandru (Sandu)	Șt. Luchian	Curator
3.	CIRȚIU Anghel	Șt. Luchian	Curator
4.	ZOICAȘ Zamfir	Ferăstrăului	Curator
5.	NAN Claudiu	Măgura 22 A	Curator –Epitrop II
6.	DUMITREAN Vasile	Șt. Luchian	Curator
7.	LUPȘA Dumitru	Valea Roșie 4	Curator
8.	KORNIȘ Francisc	Dorobanților 4	Curator-Epitrop II
9.	BREBAN Ovidiu	Miron Costin	Curator
10.	JURJE Ioniță	Victor Babeș 11/16	Curator
11.	CĂLUGĂRU Sorin	Valea Roșie	Curator
12.	LEȘE Gheorghe	Victoriei	Curator
13.	MANDI Mihai	Ocnei	Curator
14.	ACHIM Găvrilă	Aleea Toamnei 18	Curator
15.	RĂCEAN Andrei	Nucului 37	Paraclisier
16.	BUTNAR Lucian	Victoriei	Curator
17.	CICEU Zamfir	Dealul Florilor	Curator
18.	ANGHEL Cristian	Dealul Florilor	Curator
19.	POP Gabriel-Flaviu	Groși	Cântăreț
20.	GHERGHEL Ștefan	Victor Babeș	Cântăreț
21.	Pr. Marius LAZĂR	Baia Mare	Preot II slujitor
22.	Pr. Adrian Gh PAUL	Baia Mare	Preot paroh

Preoții și consilieri parohiali
(decembrie 2021)

Icoana Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Facebook: Biserica „Sfinților Apostoli Petru și Pavel” - Valea Roșie, Baia Mare

Site: <https://maramures.transilvanialocalitati.ro/2021/02/08/baia-mare-biserica-sf-apostoli-petru-si-pavel/>

E-mail: pr.adrianpaul@gmail.com

CIF: 8126323

COD IBAN:

RO84 CECEMM 0136 RON 0047426
CEC BANK S.A., Sucursala Baia Mare
Str. Valea Roșie, nr. 2,
Maramureș, RO